

Från mitt fönster ser jag hafvet brusa.
 Uj! dess »skönhet» kan mig ej förtjusa,
 Squalpet tråkar ut båd' mod och håg.
 Mager strömming är jag mätt att häfva
 Och för måsar får jag inte sofva —
 Gud välsigne skaldens »sjö och våg».

Hafvets »storhet» har jag hört berömmas,
 Smak och tycke kunna ej fördömas:
 Hall till godo, jag vill afstå, jag.
 Egennyttig vill jag icke vara,
 Låt oss göra opp affären bara,
 Skrabb och torsk ni får i vederlag.

Hafvet blott min själ med häpnad fyller,
 Jag ej sinne har för fiskidyller,
 Måskonserter eller stim af sill.